USNESENÍ

Zvláštní senát zřízený dle zákona č. 131/2002 Sb., o rozhodování některých kompetenčních sporů, rozhodl ve složení: předseda JUDr. Michal Mazanec a soudci JUDr. Marie Žišková, JUDr. Roman Fiala, JUDr. Pavel Pavlík, JUDr. Karel Podolka a JUDr. Petr Příhoda, o návrhu Úřadu průmyslového vlastnictví na rozhodnutí sporu o pravomoc mezi Úřadem průmyslového vlastnictví, Praha 6, A. Čermáka 2a, a Městským soudem v Brně, Brno, Rooseveltova 16, za účasti žalobce: I.-. e. p., a. s., o výmaz užitného vzoru z rejstříku užitných vzorů, ve věci vedené u Městského soudu v Brně pod sp. zn. 17 C 246/2003,

takto:

Návrh se odmítá.

Odůvodnění:

Podáním doručeným dne 5. 11. 2003 zvláštnímu senátu zřízenému podle zákona č. 131/2002 Sb., o rozhodování některých kompetenčních sporů (dále „zvláštní senát“) se navrhovatel domáhá rozhodnutí kompetenčního sporu ve věci v záhlaví označené.

Navrhovatel – Úřad průmyslového vlastnictví byl Městským soudem v Brně dne 1. 10. 2003 vyzván, aby se vyjádřil k žalobě tímto soudem projednávané, z čehož navrhovatel usuzuje, že soud je připraven o věci rozhodnout. S tímto stavem však nesouhlasí a tvrdí, že Městský soud v Brně nemá pravomoc rozhodovat v řízení o výmaz užitného vzoru. Vztahy mezi Úřadem průmyslového vlastnictví jako představitelem státní moci a přihlašovatelem, požadujícím ochranu pro jím přihlašované řešení, jsou vztahy veřejnoprávními, charakterizovanými prvky nadřízenosti a podřízenosti, v nichž je založena způsobilost autoritativně rozhodovat jednou stranou právního vztahu o právech a povinnostech strany druhé. Orgánem příslušným k rozhodování o poskytnutí práv k předmětům průmyslového vlastnictví i ke zrušení takovéto ochrany není soud v řízení podle části páté o. s. ř., ale Úřad průmyslového vlastnictví podle zvláštních zákonů na ochranu průmyslového vlastnictví s tím, že správnost takového rozhodnutí je přezkoumatelná ve správním soudnictví. Podle současné právní úpravy zápisy do rejstříku, které mají pravotvorné účinky, je oprávněn provádět Úřad průmyslového vlastnictví na základě vlastního rozhodnutí a nikoli taková rozhodnutí jiných orgánů pouze do rejstříku zaznamenávat.

Navrhovatel tedy má za to, že vznikl kompetenční spor.

Zvláštní senát se před rozhodováním ve věci samé zabýval podmínkami, za nichž může věc projednat a o ní rozhodnout.

Vznikne-li kladný nebo záporný kompetenční spor o pravomoc nebo věcnou příslušnost k vydání rozhodnutí, rozhodne zvláštní senát o tom, kdo je příslušný vydat rozhodnutí uvedené v návrhu na zahájení řízení. Kompetenčním sporem, a to

kladným, je podle § 1 odst. 2 zákona o rozhodování některých kompetenčních sporů spor, v němž si jedna strana osobuje pravomoc vydat rozhodnutí v totožné věci individuálně určených účastníků, o níž bylo druhou stranou vydáno pravomocné rozhodnutí. Záporný kompetenční spor nastává tehdy, jestliže v totožné věci individuálně určených účastníků se obě jeho strany věcí nechtějí zabývat a nechtějí vydat rozhodnutí, tedy popírají svoji pravomoc nebo věcnou příslušnost.

Stranami kompetenčního sporu jsou buď soudy a orgány moci výkonné, územní, zájmové nebo profesní samosprávy, nebo soudy rozhodující v občasném soudním řízení a soudy rozhodující ve správním soudnictví.

Navrhovatel se mýlí v tom, že v dané věci vznikl kompetenční konflikt mezi ním a Městským soudem v Brně. Jedním z předpokladů pro rozhodování soudu podle § 244 a násl. o. s. ř. je pravomocné rozhodnutí správního orgánu o sporu nebo o jiné právní věci vyplývající z občanskoprávních, pracovních, rodinných a obchodních vztahů. Ačkoli pak v totožné věci individuálně určených účastníků řízení rozhoduje jak správní orgán, tak soud, je třeba mít na zřeteli, že každý z nich rozhoduje v jiné časové rovině.

Jestliže soud dojde k závěru, že o sporu nebo o jiné právní věci má být rozhodnuto jinak, než rozhodl správní orgán, rozhodne rozsudkem, který nahrazuje správní rozhodnutí v rozsahu rozsudkem dotčeném. Neexistují zde tedy dvě rozporná rozhodnutí - jedno soudní a druhé správní, která by byla výrazem pozitivního kompetenčního sporu. Nemůže navíc ani nastat situace, kdy by existovala dvě rozhodnutí se stejným závěrem. Soud totiž - dospěje-li k závěru, že správní orgán rozhodl správně - žalobu toliko zamítá, aniž by deklaroval totéž, co již vyslovil správní orgán.

Ve stejné časové rovině by tedy mohlo kolidovat jedině rozhodování soudu rozhodujícího v občanském soudním řízení a soudu rozhodujícího ve správním soudnictví. Jak je z návrhu patrno, ve věci již rozhodoval Nejvyšší správní soud, který svým usnesením ze dne 24. 6. 2003, sp. zn. 6 A 72/2001, odmítl žalobu o přezkoumání rozhodnutí předsedy žalovaného ve věci výmazu v záhlaví označeného užitného vzoru z rejstříku užitných vzorů, kterou podal žalobce.

Aby však vůbec mohl vzniknout kompetenční spor, k jehož řešení by byl povolán zvláštní senát, je nezbytné, aby svoji věcnou příslušnost odmítla také jeho druhá strana (zde: Městský soud v Brně). Z návrhu ale neplyne, že by Městský soud v Brně odmítl věc projednat a rozhodnout. Naopak se v něm podává, že navrhovatel byl Městským soudem v Brně vyzván k tomu, aby se podle § 250c o. s. ř. k projednávané žalobě vyjádřil. Takový postup by městský soud nevolil, kdyby měl v úmyslu popírat svoji věcnou příslušnost a postupovat podle § 104c o. s. ř., tj. vyvolat negativní kompetenční spor mezi sebou a Nejvyšším správním soudem.

Domnívá-li se navrhovatel, že Městský soud v Brně nepostupuje správně, jestliže žalobu projednává, je namístě, aby tyto skutečnosti namítal ve vyjádření k žalobě, k němuž byl vyzván. Je potom na soudu, který věc projednává, jak se s těmito námitkami vypořádá.

V souladu se shora uvedeným je nepochybné, že v souzené věci nevznikl kompetenční spor, k jehož řešení by byl povolán zvláštní senát. Návrh byl proto odmítnut jako předčasný, a to za přiměřeného použití ustanovení § 46 odst. 1 písm. b) s. ř. s. ve spojení s § 4 zákona č. 131/2002 Sb.

Poučení: Proti tomuto rozhodnutí nejsou opravné prostředky přípustné.

V Brně 6. února 2004

JUDr. Michal Mazanec
předseda zvláštního senátu